

tat sadece çorba değildi benim için; içinde komşuluk vardı, şefkat vardı, geçmiş günlerin buğusu vardı.

Şimdi düşünüyorum da Nevres'le Cemile benim yalnızca damak tadımı değil, bazı hislerimi de biliyor artık. Hangi tatların beni çocukluğa, hangi kokuların hastalık günlerinde gördüğüm iyiliğe götürdüğünü de...

Belki insanı tanımak büyük cümlelerle olmuyor.

Birinin hangi meyveye ocuk gibi sevindiğini, hangi çorbayı içerken iinin yumuşadığını bilmek de bir yakınlıkmış meğer.

H. Çiğdem Deniz